

ДР ВОЈИСЛАВ СПАИЋ (1910—1986)

Неизбежан губитак људи, а поготову људи од високе интелектуалне вредности, изазива трајна сећања и оставља дубоке трагове код њихових савременика, другова и пријатеља. Таква осећања побудила је недавна изненадна смрт академика др Војислава Спаића, професора Правног факултета у Сарајеву. Његов живот текао је у неуморном прегалаштву, испуњен стваралачким научним радом и резултатима које му је такав рад доносио. Још од ране младости био је истакнути ученик сарајевске гимназије коју је завршио са одличним успехом. Са истим успехом завршио је и студије на Правном факултету у Београду (1930—1934), где је стекао и докторат правних наука (1935).

Своју каријеру започео је у судској струци, у среском суду у Сарајеву, где је брзо увидео недостатак једне правне гране — *ауторског права* у склопу грађанског права, за коју се определио у току даљих студија. У судској струци остао је до избијања другог светског рата, када је доспео у немачко заробљеништво у којем је остао до слома фашистичке Немачке.

После ослобођења изабран је за доцента Грађанског права (1947) на катедри новооснованог Правног факултета у Сарајеву, а затим за ванредног (1952) и редовног професора (1957). За дописног члана Академије наука БиХ-а биран је 1967, а за редовног 1973. године. Као наставник и професор Правног факултета у Сарајеву, Спаић је развио велику научну активност. Он је први у нас из материје грађанског права дао потпун систем ауторског права у свом обимном делу *Теорија ауторског права и ауторско право у СФРЈ* које је досад штампано у два издања (1969. и 1983). Научна активност академика Спаића богата је не само по обиму, већ и по садржају. Како у земљи, тако и у иностранству он је објавио преко 150 радова, уџбеника, систематских дела, монографија, студија и чланака. Разноврсна проблематика којом се бавио могла би се груписати у неколико научних области. На првом месту би били општи проблеми из теорије грађанског права, затим бројна питања везана за друштвену својину и најзад подручје ауторског права за које проф. Спаић остаје неоспорно највеће име у југословенској науци. На Факултету је предавао Увод у грађанско право (Општи део) и Стварно право и из оба ова предмета написао своје уџбенике. Треба уз то додати и да је проф. Спаић дао и коментар Закона о ауторском праву из 1957. године и редовно сарађивао већим студијама у „Годишњаку Правног факултета у Сарајеву“.

Др Спаић је имао бројне другове и пријатеље у Београду, где је радо проводио своје дане, понајчешће у југословенским установама за ауторско право, а такође у Ауторској агенцији за Хрватску у Загребу, којима је пружао помоћ својим стручним саветима. Своју активност у области ауторског права Спаић је развијао и на међународном плану. Био је изабран за члана Правне и легислативне комисије Међународне конфедерације друштава аутора и композитора (CISAC) и у том својству учествовао у њеном раду на заседањима у Паризу, Лондону, Бечу и Дубровнику.

Уз остале квалитете, Спаића су одликовале и изразито позитивне људске особине. Био је скроман, ведар и насмејан, непосредан и природан, једноставан и присан, приступачан и срдачан, енергичан и правичан. Зато пред његовим губитком његови другови, пријатељи, студенти и остали поштоваоци не могу остати без осећања искрене туге и бола.

др Живан Радојковић